

РЕШЕНИЕ

№ 403

гр. гр. Добрич, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Г. Дякова

Членове: Галина Д. Жечева
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно гражданско дело № 20223200500601 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по въззивна жалба вх.№ 11079/28.06.2022 г. на „Б.Б.” ЕООД, с.О.,общ.Б., В.с. - Б., с ЕИК ***, чрез адв.В. С., срещу решение №522/03.06.2022 г. по гр.д.№ 2901/2021 г. на ДРС, с което се осъжда „Б.Б.” ЕООД, с.О., общ.Б., В.с. - Б., с ЕИК ***, да плати на „П.**” ЕООД,гр.Д.ул.З.С.***, с ЕИК ***, сумата от 810 лева, представляваща задължение по договор за изготвяне на ПУП-ПЗ за поземлен имот с идентификатор 53120.507.331 по КККР на с.О., общ.Б., за което е издадена фактура №** от 25.03.2021 г., ведно със законната лихва от 13.09.2021 г. до окончателното изплащане, както и разноските по водене на делото – 50 лева внесена държавна такса.

Оплакванията за неправилност, необоснованост, постановяване на решението при съществени процесуални нарушения, се аргументират с доводи по същество на спора, излагани и в хода на първоинстанционното производство, свеждащи се до наличие на договор за проектиране с „К.“ ООД от 21.05.2020 г. и за липса на такъв с „П.**” ЕООД. Договорът с предмет изготвяне на ПУП-ПЗ следвало да бъде в писмена форма, а не както съдът приел, че е обикновен договор за изработка. Доколкото всеки можел да

издаде фактура, не означавало, че вписания като получател е приел описаната работа, още повече, че липсвал негов подпис. Доказателство за приемане на такава фактура било само нейното осчетоводяване. Иска отмяна на решението и постановяване на ново за отхвърляне на иска.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е подаден писмен отговор от насрещната страна, която счита жалбата за неоснователна, респ.решението за правилно. Изложеното в жалбата не сочело на пороци на съдебния акт, явяващи се основание за неговата отмяна. Иска потвърждаване на решението.

Жалбата е депозирана в срока по чл.259, ал.1 от ГПК с начало 14.06.2022г. когато решението е връчено на обжалващите, отговаря на изискванията на чл.260-261 от ГПК.

По повод жалбата Добричкият окръжен съд разгледа съдържащите се в нея оплаквания, становището на противната страна и с оглед на тях и събраните по делото доказателства провери обжалваното решение и основателността на исквете, като приема за установено следното:

Предмет на обжалване от отвеника е решението в неговата цялост. Подадената жалба подлежи на разглеждане по същество в съответствие с уредените в чл.269 ГПК правомощия на настоящата инстанция– служебна проверка на валидността на цялото решение, по допустимостта в обжалваната част, а по правилността – в рамките на посоченото в жалбата. При липсата на релевиращи в жалбата конкретни оплаквания – само от гледна точка на съобразяване на съдебния акт с императивните правни норми. В случая решението е постановено от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в пределите на правораздавателната му власт, в писмена форма, подписано, като волята на съда е изразена по начин, който позволява да се изведе нейното съдържание.

Постановено е по надлежно предявен с искова молба вх. №774/13.09.2021г., уточнена с молба вх.№830/18.01.2022г., от„П.***” ЕООД с ЕИК ***, със седалище в гр. Д., ул. "З.С.***, срещу Б.Б.” ЕООД с ЕИК ***, със седалище с. О., общ.Б., В.с. - Б., осъдителен иск за сумата от 810лева, представляваща задължение по устен договор от 26.02.2021г. за изготвяне на ПУП-ПЗ за поземлен имот с идентификатор 53120.507.331 по КККР на с.О., общ.Б., за което е издадена фактура № **.

Обосноваващите исковата претенция обстоятелства се свеждат до

твърдения за наличие на облигационни отношения между страните, произтичащи от договор за изготвяне на ПУП-ПЗ за поземлен имот с идентификатор 53120.507.331 по КKKP на с.О., общ.Б.. След предоставяне от „Б.Б.”ЕООД на „П.*” ЕООД на Заповед № 1223/19.10.2020г., издадена от кмета на община Б., с която се разрешава изработването на комплексен проект за инвестиционна инициатива поради необходимостта от ПУП-ПЗ за ПИ № 53120.507.331, между страните бил сключен на 26.02.2021г. устен договор за изготвяне на ПУП-ПЗ за поземлен имот с идентификатор 53120.507.331 по КKKP на с.О., общ.Б.. Ищецът -изпълнител по договор се задължил да изработи ПУП-ПЗ в срок от десет дни срещу възнаграждение за това, а възложителят се е задължил да приеме изготвения проект и да го заплати. Ищецът изпълнил поетото с договора задължение в договорения срок, като комплексният проект, изработен на основание чл. 150 от ЗУТ, бил приет от представител на възложителя на 09.03.2021г. и предаден за съгласуване във „ВиК Д.“ АД, след което била издадена данъчна фактура №**/25.03.2021г. на стойност 810 лева. Проведени били многократни разговори, но до настоящия момент дължимата сума не била постъпила по сметка на „П.*” ЕООД.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът е оспорил иска с доводи, свеждащи се до липсата на писмен или устен договор между страните със сочения от ищеца предмет. Имало уговорка да се изготви проект за застрояване, но с друго юридическо лице, с което е бил сключен писмен договор. Проект и до момента липсвал. Фактура не можело да бъде издадена, защото никакъв проект не е представян на ответника за одобрение, респективно и такава фактура няма у ответника. Самото основание, описано във фактурата, означавало, че проектът е бил изготвен към 25.03.2021г., което не било известно на ответника. Оспорва твърдението, че т.нар. „комплексен проект” е приет от ответника, както и че са били водени многократни разговори. В хода на производството/първото о.с.з./процесуалния представител на ответника пояснява, че упълномощения представител на „Б.“ООД Т.Г. не бил комуникирал с „П.“ЕООД, а с П.Ж. като технически сътрудник на инж.Т. с фирма„К.“ЕООД, с която фирма ответното дружество имало писмен договор за проектиране на строеж. Няма предпоставка, че тя има друга фирма. Не знаел дали е трябвало да се увеличи стойността на писмения договор и защо трябва друг договор, може би защото тази фирма на ищеца не

била регистрирана по ДДС, а другата била. Шест месеца след като бил разписан договора с „К.“ЕООД разбират, че трябва да се прави ПУП и допълнително възложил на тази фирма този ПУП-ПЗ. Говорил с нея, че трябва да се прави ПУП. Не оспорва, че тя му била дала папка, която занесъл във ВиК. Обадила му се да отиде и вземе една голяма папка, след това се оказало, че и ПУП-ПЗ бил там, която папка била дадена във ВиК. Той не знаел какво съдържа папката, не бил виждал ПУП-а, нито проекта на къщата

Предявеният иск черпи правното си основание от разпоредбите на чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 258 и сл. от ЗЗД- иск за изпълнение от страна на възложителя/поръчващия/ по договора за изработка на ПУП-ПЗ за собствения му поземлен имот на задължението да плати възнаграждение за извършената от изпълнителя работа- изработка на ПУП-ПЗ .

Въз основа на изложените в обстоятелствената част на исковата молба факти и обстоятелства, на които се основават ищцовите претенции, и уточненията в първото по делото о.с.з., в което са допълнително изяснявани фактическите основания на иска, първоинстанционният съд правилно е дефинирал параметрите на спора и е дал съответстващата на твърдените от ищеца накърнени права правна квалификация на предявения иск. Направил е доклад по делото, по който страните не са направили възражения. Осигурил им е пълна и равна възможност за защита в производството.

Ностоящата инстанция споделя изцяло правните изводи на районния съд, които са обосновани и намират опора в материалноправните норми, приложими към настоящия спор.Обсъждайки доказателствата, обсъдени и от районния съд, приема за установени от фактическа страна, установените и от районния съд, обстоятелства относно наличието на твърдяната от ищеца облигационна обвързаност, изпълнението на устно поето задължение за изработка на ПУП-ПЗ, приемане на работата от поръчващия и липса на изпълнено задължение за плащане на уговореното възнаграждение.

Възражението на ответника за липсата на такава обвързаност е неоснователно. Събраните по делото писмени и гласни доказателства дават основание за извод да е бил сключен устен договор на датата 26.02.2021г. между страните, чрез представляващия „Б.Б.“ЕООД Т.Г. е представляващия „ П.***“ П.Ж.. Установено е , че по повод подадено от името на „Б.Б.“ ЕООД в Община Б. заявление вх.№ УТ-2025-2/17.09.2020г., е издадена заповед №

1223 от 19.10.2020г. на кмета на Община Б., с която е разрешено изработването на комплексен проект за инвестиционна инициатива поради необходимостта от ПУП-ПРЗ за имота и инвестиционен проект. Според ответникът/обясненията на процесуалния му представител/ още през месец май 2020г. е възложено с писмен договор на трето лице – „К.“ ООД проектирането на възнамерявания строеж/къща/ в поземления имот. Заявлението до Община Б. е подадено от В.Г. в качеството му на упълномощен представител на „Б.Б.“ ЕООД . Разпитан като свидетел по делото В.Г. споделя, че към момента на договарянето между „К.“ ООД и „Б.Б.“ ЕООД /м.май 2020г./ не е било известно, че за територията, в която попадат имотите на ответника, не е имало изработен подробен устройствен план. Той подал пред Община Б. заявлението за изработване на комплексен проект за ПИ 53120.507.331 по чл. 150 от ЗУТ, към което приложил изработена от арх. К.Ж. скица-предложение за изработване на ПУП. Свидетелят контактувал с двете фирми – на П.Ж. („П.**“ ЕООД) и на Т. Т. („К.“ ООД) единствено чрез П.Ж.. По повод изготвянето на скица-предложение за изработване на ПУП свидетелят контактувал с К.Ж. по телефон и по имейл. Инвестиционният проект в частта „Архитектура“ (предмет на договора с „К.“ ООД) бил изработен от арх. К.Ж. и затова логично било той да изработи и ПУП, тъй като инвестиционният проект и ПУП съставлявали двете части на комплексния проект. Свидетелят получил заповед №1223/19.10.2020г. на кмета на Община Б. от Т.Г. по ел.поща и, след като не му бил удължен срока на пълномощието от „Б.Б.“ ЕООД, препратил всичко получено на П.Ж. и на К.Ж., с идеята те да продължат взаимоотношенията си. Кореспондиращи с показанията на свидетеля са данните от представената електронната кореспонденция. От нея е видно, че Т.Г. е изпратил на инж. В.Г.: заповед на кмета на Община Б., акт и становище от главния архитект на същата община, на дата на 08.12.2020г., а инж. В.Г. е препратил документите на П.Ж. и на К.Ж. на 26.02.2021г. Свидетелят Г. твърди Т.Г. да е бил запознат със скицата[1] предложение за изработване на ПУП, която не се различавала като графика от самия ПУП. Този ПУП се базирал на генералния план за застрояване на имоти .330 и .331. Според свидетеля Т.Г. е знаел за съществуването на двете фирми - „П.**“ ЕООД и „К.“ ООД, тъй като му изпратил на имейл документи във връзка с отношенията на „Б.Б.“ ЕООД и с двете- договори, с които възлага изготвянето

на генералния план на застрояване на „К.“ и за възлагане на „П.**“ на изработването на двуетажната сграда и надстройката. Свидетелят не е присъствал на договаряне между страните по делото, както и на предаване на изготвения ПУП на Т.Г.. Според свидетеля следвало комплексният проект/ПУП и инвестиционния проект във всичките му части/ да се представи във ВиК за съгласуване, не било необходимо съгласуване с Електроразпределение защото „Б.“ ООД имало изграден собствен трафопост.

Налице е издадена от „Водоснабдяване и канализация – Д.“ АД, фактура № 49573/22.03.2021г., която документира извършена в полза на „Б.Б.“ ЕООД услуга „съгласуване на проект с.О.“ на стойност 90 лева с ДДС, ведно с фискален бон от същата дата. Според писмо изх.№ ВИК-907#/07.04.2022г. от изпълнителния директор на „Водоснабдяване и канализация – Д.“ АД, фактура се издава и сумата по нея се заплаща в момента на получаване на вече съгласувания проект от клиента. Ответникът не отрича, че на представителя му Т.Г. е предадена папка с документи и му било казано да ги занесе във „Водоснабдяване и канализация – Д.“ АД за съгласуване, но не счита това действие да съставлява предаване-приемане на работата.

На 25.03.2021г. ищецът е издал фактура №99 и на същата дата П.Ж. е изпратила на Т.Г. електронен образ на същата и на проформа фактура № 040-85 от 25.03.2021г., издадена от „К.“ ООД, данни за което се съдържа в представената по делото възпроизведена на хартиен носител електронна кореспонденция по Вайбър между П.Ж. (от телефон с номер ***) и Т.Г. (от телефон с номер ***) от дата 25.03.2021г., неоспорена от ответната страна. Последвала е кореспонденция по Вайбър, установяваща опита на представляващата ищцовото дружество П.Ж. да уреди финансовите отношения с ответното дружество чрез няколко напомняния за съществуващо и неизпълнено задължение във връзка с ПУП-а. Така на 18.05.2021г. П.Ж. е изпратила от името на управителя на „К.“ ООД до ответното дружество искане за извършване на дължими по сключения между тях договор суми, както и напомняне, че Т.Г. „е обещал да преведе парите по фактурата за ПУП-а“, на което е отговорено от Г. „Здрасти, да! Това писмо ще оправи всичко“; на 19.07.2021г. отново е изпратено съобщение за напомняне за фактурата за ПУП-а.

Съдът приема, че между страните са съществували договорни

отношения по договор за изработка. С договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение. Основните договорни задължения на страните по договора за изработка са – за изпълнителя: да изработи нещо съгласно поръчката и в срок без отклонения от нея и то така, че изработеното да бъде годно за обикновеното или предвиденото в договора предназначение /чл.258, чл.261 ал.1 ЗЗД/ и да предаде изработеното на поръчващия /чл.264 ал.1 вр. с чл.258 ЗЗД/, а за възложителя са: да даде необходимото съдействие за изпълнение на работата; да приеме изработената съобразно договора работа и да заплати възнаграждение за приетата работа. В настоящия случай съдът намира, че събраните по делото доказателства установяват ответникът да е възложил и ищецът да е приел да изработи ПУП-ПЗ за собствения на ответника ПИ 53120.507.331 срещу възнаграждение. Налице е изпълнение на поетото от ищеца-изпълнител по договора задължение и неизпълнение на поетото с договора от възложителя задължение за плащане на възнаграждение. От електронната кореспонденция явства липсата на оспорване на това задължение от страна на представителя на ответника във връзка с ПУП-а, за което е била издадена и изпратена фактура №**., което дискредитира твърденията му за липсата на възлагане на изработването му от ищцовото дружество. Възлагането вероятно е било и мотивирано, според предположенията на процесуалния представител на ответника в първото о.с.з., от факта, че ищцовото дружество не е регистрирано по ДДС, докато дружеството на което с писмен договор бил възложено проектирането било регистрирано. В този смисъл за и обясненията на представляващия ищцовото дружество. Извършената работа е предадена на представителя на възложителя Т.Г., упълномощен за извършване на действията във връзка строителството. Няма твърдения и данни да е възразил по изпълнението и тя следва да се счита за приета. Дали е видял или не какво има в предадената му папка е без правно значение, тъй като действието по запознаване със съдържанието на папката е зависещо само от него. Предвид наличието на договореното изпълнение и на основание чл. 266 ЗЗД ответникът е длъжен да заплати на изпълнителя уговореното възнаграждение, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане. Поради това, щом правните изводи на двете инстанции съвпадат, въззивната жалба се явява неоснователна.

Атакуваният съдебен акт следва да бъде потвърден, като правилен и законосъобразен при препращане на основание чл.272 от ГПК към мотивите на районния съд.

С оглед изхода от спора, право на съдебно деловодни разноси има въззиваемата страна удостоверила извършване на разходи във въззивната инстанция в размер на 300лева адвокатско възнаграждение.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №522/03.06.2022 г. по гр.д.№ 2901/2021 г. на РС-Добрич.

ОСЪЖДА „Б.Б.” ЕООД с ЕИК ***,със седалище с. О., общ. Б., В.с. - Б., с ЕИК ***, ДА ПЛАТИ НА „П.**” ЕООД с ЕИК ***, със седалище гр.Д., ул. "З.С.***, съдебно деловодни разноси за въззивната инстанция в размер на 300лева адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 280, ал.3, т.1 от ГПК .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____